

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 813/2536

ธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด ใจท์ นาย จารึก พงศ์อำไพจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 179, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยเป็นข้าราชการตำแหน่งนักสำรวจดิน 6 กรมพัฒนาที่ดินนอกจากมีรายได้ประจำจากเงินเดือนยังประกอบกิจการค้าขายอาหารร่วมกับภรรยา บ้านของจำเลยแม้จะปลูกอยู่ในที่ดินบุคคลอื่นและรยยนต์อยู่ในระหว่างสัญญาเช่าซื้อแต่ทั้งบ้านและสิทธิตามสัญญาเช่าซื้อก็เป็นทรัพย์สินของจำเลยซึ่งจำเลยยอมนำไปแสวงหาประโยชน์ได้เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยมีความประพฤติเสียหายในเรื่องการเงินและมีได้เป็นหนี้บุคคลอื่นใดอีก จำเลยจึงอยู่ในฐานะที่สามารถจะขวนขวายหาเงินมาชำระหนี้ให้ใจท์ได้ มิได้เป็นบุคคลมีหนี้สินล้นพ้นตัว ค่าขึ้นศาลชั้นฎีกา ในคดีล้มละลายต้องเสียเพียง 50 บาท ตามพระราชบัญญัติ ล้มละลายฯ มาตรา 179(1) ใจท์เสียมา 200 บาท จึงต้องคืนส่วนที่เกินให้ใจท์

คำพิพากษา

ใจท์ฟ้องว่าจำเลยเป็นบุคคลมีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยเป็นหนี้ใจท์ไม่น้อยกว่า 50,000 บาท ซึ่งเป็นหนี้ที่กำหนดจำนวนได้แน่นอนขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด และพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายจำเลยให้การว่า จำเลยเป็นข้าราชการระดับ 6 สังกัดกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีรายได้จากเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงมีรยยนต์ส่วนตัวยี่ห้อวอลโว่ มีร้านอาหารที่ซอยรามคำแหง 29 และที่บริเวณอพาร์ทเมนต์ หมู่ที่ 5 แขวงวังทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ทั้งมีบ้านเลขที่ 49/25 ปลูกอยู่ในที่ดินของญาติหมู่ที่ 5 แขวงวังทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร กับมีทรัพย์สินอื่นคิดเป็นเงินอีกหลายแสนบาท เพียงพอที่จะชำระหนี้ให้ใจท์ได้มิได้เป็นบุคคลมีหนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องใจท์ อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนใจท์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาจะต้องวินิจฉัยว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่ เห็นว่า จำเลยเป็นข้าราชการสังกัดกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตำแหน่งนักสำรวจดิน 6 ได้รับเงินเดือนเดือนละ 13,600 บาทปรากฏตามเอกสารหมาย ล.1 และ ล.2 แม้เงินเดือนของจำเลยไม่อาจยึดมาชำระหนี้ใจท์ได้ แต่ก็ปรากฏว่าจำเลยยังได้ร่วมกับนางสุพิศ พงศ์อำไพ ซึ่งเป็นภรรยาประกอบกิจการขายอาหารทั้งที่บ้านและที่ซอยรามคำแหง 29 ตามภาพถ่ายหมาย ล.3มีรายได้สุทธิเดือนละ 10,000 บาท มีบ้านพักปรากฏตามเอกสารหมาย ล.6 ถึง ล.8 เป็นของตนเองและมีรยยนต์ยี่ห้อวอลโว่อีก 1 คันแม้บ้านจะปลูกอยู่ในที่ดินของบุคคลอื่นและรยยนต์ยังอยู่ในระหว่างสัญญาเช่าซื้อก็ตามก็ได้ความจากคำเบิกความของจำเลยและนางสุพิศพยานจำเลยว่า บ้านมีราคา 400,000 บาทเศษ ส่วนรยยนต์ราคา 200,000บาท ซึ่งได้ผ่อนค่าเช่าซื้อไป 50,000 บาทแล้ว นอกจากนี้จำเลยยังมีค่าเบี้ยเลี้ยงจากการออกไปปฏิบัติราชการในต่างจังหวัดอีกวันละ240 บาท ปีละประมาณ 3 เดือน ที่ใจท์อ้างว่าจำเลยไม่มีทรัพย์สินอื่นใดอีกนอกจากทรัพย์สินที่ยึดมา 3 รายการ ตามเอกสารหมาย จ.3 นั้นก็โดยที่ใจท์ทราบในวันที่ทำการยึดทรัพย์โดยทราบจากการสอบถามคนในบ้านจำเลยและภรรยาจำเลย ตามที่ปรากฏจากคำเบิกความของนายบริบูรณ์ อรชุนะกะ และนางชิดชนก โชติกเสถียร

พยานโจทก์แต่คดีกลับปรากฏจากคำเบิกความตอบทนายจำเลยถามค้านของนายบรรณพยานโจทก์ว่า ทรัพย์สินอื่นจำเลยจะมีอีกหรือไม่โจทก์ยังสืบหาไม่พบ ดังนี้ เมื่อคดีได้ความจากทางนำสืบของจำเลยว่านอกจากทรัพย์สิน 3 รายการที่โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดไปแล้ว จำเลยยังมีทรัพย์สินอื่นอีกตั้งข้อวินิจฉัยข้างต้นซึ่งโจทก์มิได้ฎีกาคัดค้านในข้อนี้ จำเลยเป็นข้าราชการตำแหน่งนักสำรวจดิน 6 กรมพัฒนาที่ดิน นอกจากมีรายได้ประจำจากเงินเดือนยังประกอบกิจการค้าขายอาหารร่วมกับภรรยา บ้านของจำเลยแม้จะปลูกอยู่ในที่ดินบุคคลอื่นและรถยนต์อยู่ในระหว่างสัญญาเช่าซื้อแต่ทั้งบ้านและสิทธิตามสัญญาเช่าซื้อก็เป็นทรัพย์สินของจำเลยซึ่งจำเลยยอมนำไปแสวงหาประโยชน์ได้ เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยมีความประพฤติดีเสียหายในเรื่องการเงินและมีได้เป็นหนี้บุคคลอื่นใดอีกจำเลยจึงอยู่ในฐานะที่สามารถจะขวนขวายหาเงินมาชำระหนี้ให้โจทก์ได้ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยมีทรัพย์สินเพียงพอที่จะชำระหนี้ทั้งหมดให้โจทก์ได้ มิได้เป็นบุคคลมีหนี้สินล้นพ้นตัวนั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น แต่ที่โจทก์เสียค่าขึ้นศาลชั้นฎีกามา 200 บาท นั้น เกินอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179(1) ไป 150 บาท"พิพากษายืน

องค์คณะ

เสมอ อินทรศักดิ์ · บุญส่ง วรรณกลาง · วิทวัส อยู่วัฒนา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/813/2536>